

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
10 грудня 2019 року
№ 311-3(І)/2019

Справа № 3-295/2019(7002/19)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Плескач В.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність положенням частини першої

статті 8, частин першої, другої статті 55, частини третьої статті 125, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що застосовані в остаточному судовому рішенні в його справі, а саме в ухвалі Верховного Суду від 24 жовтня 2019 року, положення пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу призвели до порушення його прав, гарантованих частинами першою та другою статті 55 Конституції України.

Автор клопотання вважає, що пункт 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу „хоч і слугує суспільно значимій меті (переслідує легітимну ціль), але є непропорційною“, оскільки обмежує право на касаційне оскарження, а тому не відповідає приписам частини першої статті 8 Конституції України.

На підтвердження своєї позиції Плєскач В.Ю. посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, рішення Конституційного Суду України та окремі думки суддів Конституційного Суду України, судові рішення Верховного Суду, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Плєскач В.Ю., стверджуючи про невідповідність Конституції України (неконституційність) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням права на касаційне оскарження судового рішення, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Отже, автор клопотання не обґрунтував тверджень щодо невідповідності положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, частині третій статті 125, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**